

og om end i mindre grad så dog også efterlønsbeløb.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *femte mindretal* (venstresocialisternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og udtaler:

Venstresocialisterne er konsekvente modstandere af indkomstpøolitik, lønpøolitik og regeringsindgreb i overenskomsterne. Virkningerne af denne politik er velkendt af lønarbejderne, nemlig reallønsnedgang, arbejdsløshed og øget udbytning af arbejdskraften.

På længere sigt er perspektiverne endnu mere dystre. Ud over de omtalte virkninger er den statslige indkomstpøolitik begyndelsen på en udvikling i retning af et totalitært samfundssystem vendt mod lønarbejderne. Sammen med de foregående indgreb i lønfastsættelse fortsætter dette lovforslag de tidligere års undergravning af fagbevægelsens troværdighed som forhandlings- og kamporganisation for lønarbejdernes løn- og arbejdsforhold. Ved de sidste tre overenskomstfornyelser er der grebet ind. Det er helt ude af trit med det reelle indhold at kalde de eksisterende rammer for overenskomster. Det seneste statslige løndiktat var en ophøjelse af nogle opsagte overenskomster til lov med tilføjelse af en række statsligt fastsatte diktater. Det har intet med kollektive overenskomster at gøre. Fagbevægelsens medlemmer er blevet frataget aktionsretten og indflydelsen på egne løn- og arbejdsforhold. Overenskomstsystemet eksisterer efterhånden ikke som andet end et tomt spøgelse.

Det seneste overenskomstdiktat var kun første del af angrebene på lønarbejderne. Anden del kom med juni-forligets udskrivning af milliardregninger til lønarbejderne. Tredje del kommer så med dette og de ledsagende lovforslag, og en fjerde del forberedes i de kommende trepartsdrøftelser, som er socialdemokratiets mere permanente bud på en afskaffelse af overenskomstsystemet og fagbevægelsens suverænitet. Ingåelsen af overenskomster, ønsker socialdemokratiet, skal bindes til statsligt fastlagte rammer.

Dette lovforslags yderligere angreb på reallønnen gennem forsøg på totalt lønstop viser klart, hvad målsætningerne er for de

trepartsdrøftelser, som lønstoppet hævdes at skulle skabe plads til.

Det er yderligere et skridt i retning af at gøre lønforholdene lovbestemte. Arbejdsgiverne løses fra deres forpligtelser i forhold til overenskomstindgrebet. Arbejdernes krav ugyldiggøres. Lovforslagets ophævelse af arbejdernes muligheder for at anvende det fagretlige system mod arbejdsgivernes legaliserede overenskomstbrud gør det kun endnu tydeligere, at det er arbejdsgiverne, der lukrerer på det fagretlige system.

Det vil være i strid med denne lønstoplov at fastholde indgåede aftaler om lønforhøjelser i perioden fra 5. november til 31. december 1979, men derimod i overensstemmelse med det gældende overenskomstdiktat. Fastholdelse af overenskomstmæssige forpligtelser gøres reelt ulovlig, selv om socialdemokratiet foretrækker at kalde det overenskomststridigt.

Dette lovforslag er endnu et skridt på vejen til den totalitære stat. Socialdemokratiet baner med lovforslaget vejen for de borgerlige partiers ønske om at kriminalisere arbejdernes kamp for bedre lønforhold.

Ændringsforslag

Til § 1

Af *arbejdsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (Aage Andersen (S), Bakholt (S), Hans Jørgen Jensen (S), Søren B. Jørgensen (S), Inge Fischer Møller (S), Kaj Poulsen (S), Taanquist (S), Glistrup (FP), Lawaetz (FP), Lilli Gyldenkilde (SF) og Bolvig (RV)):

1) I *stk.* 3 indsættes som 2. punktum:

»Dette gælder ikke indgåelse af kollektive overenskomster på områder, der ikke hidtil har været dækket af overenskomst.«

Nye paragraffer

Af et *mindretal* (Enggaard (V), Jens Peter Jensen (V), Grethe Fenger Møller (KF), Ninn-Hansen (KF) og Mimi Jakobsen (CD)):

2) Efter § 1 indsættes som nye paragraffer:

»§ 01. Arbejdsministeren bemyndiges til at udfærdige nærmere bestemmelser vedrø-